

ALLÀ ON ÉREM

Hèctor Bofill

STONBERG

Z U R A

ALLÀ ON ÉREM

Hèctor Bofill

STONBERG
EDITORIAL

COL·LECCIÓ DE POESIA STONBERG ZURA

Direcció: Jordi Cervera Nogués

© Hèctor López Bofill

© de les característiques d'aquesta edició: Stonberg Editorial

Gran Via de les Corts Catalanes 636

08007 Barcelona (Catalunya)

Tel. 933 175 412

stonberg@stonbergeditorial.com

www.stonbergeditorial.com

Disseny de la coberta: Stonberg Editorial

Producció: Stonberg Editorial

© de la imatge de la coberta i de l'interior: Ton Sant

Primera edició: novembre de 2024

ISBN: 978-84-129155-4-9

DIPÒSIT LEGAL: B 19463-2024

Cap part d'aquesta publicació, inclòs el disseny de la coberta, pot ser reproduïda, emmagatzemada o transmesa de cap manera ni per cap mitjà, ja sigui elèctric, químic, mecànic, òptic, de gravació o de fotocòpia sense permís previ de la marca editorial.

Peixos d'estuc – Ton Sant, 1990. Tècnica mixta sobre paper

Up Where We Belong

Cançó de Jack Nitzsche, Buffy Sainte-Marie i Will Jennings, interpretada per Joe Cocker i Jennifer Warnes

The past is never dead. It's not even past.

William Faulkner

ALLÀ ON ÉREM

Πρώτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων...

Eros va ser el primer dels déus que ella va concebre

Parmènides, *De la naturalesa*

I vet aquí que ara et retrobo
en la vellesa que s'allarga
dins un hivern despietat,
reviscolant encara, brots
rebels nodrits per un desglaç
ple de records i de present.
Sota la pèrgola d'estrelles,
el pas de Venus, les onades...
Murrís els teus ulls que em pentinen
com la ciutat que emergeix
entre les dunes, resseguint
la veta d'ambre que travessa
pantans d'oblit, ambdós feliços
de reconèixer aquell instant
—aquest instant— que va encendre el
goig de la nostra pervivència.

TIMEU

No calia res més. Diuen que aquest és
un dels atributs de la divinitat.
La causa primera, el poder suprem,
la raó, la vida, la bondat sublim,
ultrapassar l'ésser de totes les coses.
En aquell migdia, l'habitació
rònega d'hotel, la densitat del sud,
que et vaig abraçar per als pròxims mil·lennis...

EL DIA DEL METALL

Pocs són els qui fallen essent austers

Confuci, *Analectes*, IV.23

Va arribar un divendres amb tu
com una meditació.
Vespre d'or, en diuen els pobles
que abans reben l'excés del temps.
Corria el vi de llavi en llavi,
l'encens de suor, les cireres
dins la mirada com robins
en la foscúria, l'altar
dels pits altius. La nostra ofrena.
Els déus somriuen complaguts.
Res no falla en l'austeritat:
el cos és tota l'abundància.

VIL·LA AVÍTIA

Habitarem sempre a l'estança
solar dels dies festius, l'àmbit
on desvetllar-nos envoltats
d'angles serens, plantes ufanes,
llibres de versos i els nostres
retrats rient en algun ball
o en algun viatge exòtic.
I sé que encara dius «Bon dia!»
a una bruixa de paper
maixé, a l'Evru, al quadre
que vas comprar d'aquell xinès
desconegut, als dos miralls
que el nostre pas ha recobert
amb tot l'alè del matí en ronsa
i la presència de l'ànima
que ens forja un cop han escampat
les nostres cendres mar endins.

EL JUDICI DE PARIS

Les tres deesses, Atenea,
Cypris i Hera, van jugar
a triar un Paris astorat
per als seus cossos fermes i joves.
Enmig del bosc, esbalaït,
va trobar el cicle del miracle
en els tres nus i una poma
que va lliscar entre els gemecs
i les escletxes per cedir-la
a la més bella, la més tendra
o la més passional.
Així, dispers entre les cuixes,
la immensitat de la pell, rínxols,
pubis, clatells, formes estranyes
però sempre plaents, retorna
l'esfera unívoca: l'amor,
íntegra imatge de la vida.
El goig plural va revelar
l'ascens al cor, la remembrança,
l'ànima encesa d'unitat,
aquella nit de dolçor i temps
que era jo en tu, el mar, el món
i, en la carn, l'eternitat.

